

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, en de voorzieningenrechter van die rechtbank en
nevenzittingsplaats, van 2 november 2010 in zaken nrs. 10/35482,
10/35484 en 10/35485 in de gedingen tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 oktober 2010 heeft de minister van Justitie, voor zover thans van belang, een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 november 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft, voor zover thans van belang, de voorzieningenrechter het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 november 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De minister klaagt in de enige grief dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat de omstandigheid dat de vreemdeling van het begin af aan heeft verklaard dat hij is geboren in Sri Lanka en dat het Indiase paspoort door zijn reisagent op frauduleuze wijze is verkregen, tezamen met het gegeven dat de vreemdeling uitgebreid heeft verklaard over zijn verleden in Sri Lanka en zijn reisroute, met zich brengen dat hij de originele documenten niet zonder nader onderzoek terzijde heeft kunnen schuiven. De minister betoogt daartoe dat reeds vanwege het ontbreken van een pasfoto niet kan worden vastgesteld of de overgelegde geboorteakte aan de vreemdeling toebehoort. De op de overgelegde identiteitskaart vermelde geboortedatum komt bovendien niet overeen met de door hem gestelde geboortedatum. Indien echter van de authenticiteit van de geboorteakte en de identiteitskaart moet worden uitgegaan, heeft de vreemdeling daarmee zijn gestelde Sri Lankaanse nationaliteit niet aannemelijk gemaakt. De documenten strekken immers enkel ten bewijze van de geboorte en de identiteit van de vreemdeling. Zelfs wanneer zou worden uitgegaan van de Sri Lankaanse nationaliteit van de vreemdeling ten tijde van de afgifte van voormelde documenten, kan niet worden geconcludeerd dat de vreemdeling thans niet de Indiase nationaliteit heeft. Het Indiase paspoort is immers nadien afgegeven en de vreemdeling heeft verklaard dat hij na zijn vertrek uit Sri Lanka bijna twee jaar in India heeft verbleven. Door hem is geenszins aannemelijk gemaakt dat het Indiase paspoort, ondanks de vastgestelde echtheid, frauduleus is verkregen, aldus de minister.

2.1.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 31 oktober 2002 in zaak nr. 200204638/1, JV 2003/2), is het aan de

minister om te oordelen, welke documenten noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag. Volgens paragraaf C4/3.6.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 zijn voor de beoordeling van een asielaanvraag documenten die de identiteit, nationaliteit, reisroute en het asielrelaas van de vreemdeling onderbouwen van belang. Het document waarmee de nationaliteit kan worden onderbouwd is een paspoort of een ander door de overheid afgegeven document met pasfoto waarin staat aangegeven dat de asielzoeker de nationaliteit van het betreffende land bezit.

2.1.2. De vreemdeling heeft ter staving van zijn aanvraag een op zijn naam gesteld Indiaas paspoort overgelegd dat door de afdeling Falsificaten van de Koninklijke Marechaussee te Schiphol echt is bevonden. Tijdens het eerste gehoor van 5 oktober 2010 heeft hij verklaard dat de in het paspoort vermelde geboorteplaats en nationaliteit niet juist zijn en dat hij is geboren in en de Sri Lankaanse nationaliteit bezit. Bij de correcties en aanvullingen op dat gehoor heeft hij kopieën overgelegd van zijn geboorteakte en die van zijn ouders alsmede van zijn identiteitskaart.

De minister is in het besluit van 12 oktober 2010 en het daarin ingelaste voornemen ervan uitgegaan dat de vreemdeling de Indiase nationaliteit heeft. Hij heeft zich op het standpunt gesteld dat de door de vreemdeling overgelegde kopieën niet op echtheid kunnen worden onderzocht, zodat daaraan niet de beoogde bewijskracht kan toekomen. Voorts zegt de informatie in de geboorteakten van de ouders volgens de minister niets over de nationaliteit van de vreemdeling. De mogelijkheid bestaat weliswaar dat een echt bevonden document niet de juiste gegevens bevat en op onjuiste wijze is verkregen, maar het is aan de vreemdeling om dit aannemelijk te maken. Nu de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij het Indiaas paspoort op onrechtmatige wijze heeft verkregen, wordt aangenomen dat de vreemdeling de Indiase en niet de Sri Lankaanse nationaliteit bezit, aldus de minister.

Bij de gronden van beroep van 22 oktober 2010 heeft de vreemdeling aangegeven dat hij inmiddels over zijn originele geboorteakte en identiteitskaart beschikt en heeft hij een vertaling van deze documenten overgelegd. Ter zitting bij de voorzieningenrechter heeft hij deze documenten getoond.

De minister heeft ter zitting bij de voorzieningenrechter zijn standpunt gehandhaafd dat de vreemdeling de Indiase nationaliteit bezit. Volgens hem bestaat geen aanleiding de geboorteakte en identiteitskaart te onderzoeken, nu daaruit de nationaliteit van de vreemdeling niet blijkt. Dat de vreemdeling mogelijk eerder de Sri Lankaanse nationaliteit heeft gehad, doet er volgens de minister niet aan af dat hij thans de Indiase nationaliteit bezit.

2.1.3. Aangezien de door de vreemdeling overgelegde identiteitskaart geen vermelding van de nationaliteit bevat, zijn geboorteakte geen pasfoto bevat en de geboorteakten van zijn ouders niet op hem betrekking hebben, zijn dit geen documenten waarmee de vreemdeling zijn nationaliteit kan onderbouwen, als bedoeld in voormelde paragraaf C4/3.6.2 van de Vc 2000. De minister heeft derhalve terecht geen aanleiding gezien voor nader onderzoek naar deze documenten.

2.1.4. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 6 juli 2009 in zaak nr. 200901280/1/V2 (www.raadvanstate.nl), staat het de minister niet vrij aan een door de vreemdeling ter staving van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd overgelegd paspoort, waarvan de echtheid door hem niet wordt betwist, geen waarde te hechten louter op basis van gerezen twijfel.

Nu in het door de vreemdeling overgelegde authentieke paspoort is aangegeven dat hij de Indiase nationaliteit bezit, heeft de minister daarvan bij de beoordeling van de asielaanvraag derhalve in redelijkheid kunnen uitgaan. Had de vreemdeling gewild dat het paspoort niettemin buiten beschouwing zou worden gelaten, omdat het volgens hem op frauduleuze wijze is verkregen, dan had het op zijn weg gelegen dit aannemelijk te maken door daarnaar onderzoek te laten verrichten bij de Indiase autoriteiten. De enkele verklaring van de vreemdeling dat de gegevens in het paspoort onjuist zijn, heeft de minister terecht onvoldoende geacht om aan het paspoort geen waarde te hechten. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 12 oktober 2010 alsnog ongegrond verklaren.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 2 november 2010 in zaak nr. 10/35482;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

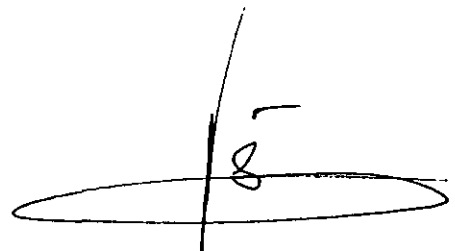
w.g. Van Loo
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 januari 2011

418-563.

Verzonden: 18 januari 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

0238883974

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 10 / 35484 (voorlopige voorziening)
 AWB 10 / 35482 (beroep)
 AWB 10 / 35485 (vrijheidsontneming)

INB-zaaknr:	
Dossiernr:	1010-03-1011
Udad ontvangstdatum:	
Briefnr:	
ND ontvangstdatum:	02 NOV. 2010
Registratie In naam mdy:	
INDIS datum:	
Invoer naam mdy:	
controle datum:	

uitspraak van de voorzieningenrechter van 2 november 2010

in de zaak van:

geboren op _____ van Indiase nationaliteit, verblijvende in
 Ultzetcentrum Schiphol Oost,
 verzoeker,
 gemachtigde: mr. P.S. van Nledorp, advocaat te Utrecht,

tegen:

de minister voor Immigratie en Asiel,
 verweerder,
 gemachtigde: mr. W. Vrooman werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 5 oktober 2010 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 12 oktober 2010 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 12 oktober 2010 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 2 oktober 2010 aan verzoeker op grond van artikel 3 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) de toegang tot Nederland geweigerd en bij besluit van 3 oktober 2010 aan hem op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag de vrijheidsontnemende maatregel voortgezet. Verzoeker heeft op 12 oktober 2010 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzocht om schadevergoeding toe te kennen.
- 1.4 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 26 oktober 2010. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

zaaknummer: AWB 10 / 35484 (voorlopige voorziening)
AWB 10 / 35482 (beroep)

2

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
 - 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
 - 2.3 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Verzoeker heeft Sri Lanka verlaten omdat hij in juni 2007 bij een controlepost is opgepakt aangezien hij verdacht werd banden te hebben met de LTTE. Verzoeker is vervolgens een week vastgehouden en is uiteindelijk door zijn moeder vrij gekocht. In oktober 2008 is verzoeker naar India gereisd, daar wilde verzoeker gaan werken op een schip. Toen verzoeker in India was, is hij opgepakt door de Q-branch, een inlichtingendienst van de Indiase politie. Na een dag te zijn verhoord is verzoeker weer vrijgelaten maar moest hij zich beschikbaar houden voor verhoor. Om deze reden heeft verzoeker ook India verlaten.
 - 2.4 Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker afgewezen op de volgende gronden. Verweerder is uitgegaan van de Indiase nationaliteit van verzoeker nu hij een paspoort heeft overgelegd dat, blijkens het proces-verbaal van bevindingen van 3 oktober 2010, door de Koninklijke Marechaussee (KMar) goed is bevonden. De door verzoeker opgegeven aanleiding voor zijn vertrek uit India wordt aangemerkt als een vertrek op economische gronden en valt derhalve buiten de reikwijdte van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 Vw.
 - 2.5 Allereerst heeft verzoeker aangevoerd dat verweerder ten onrechte is uitgegaan van de Indiase nationaliteit van verzoeker. Verzoeker heeft aangegeven dat in het overgelegde paspoort niet de juiste geboorteplaats en nationaliteit zijn aangegeven. Verzoekers reisagent heeft dit paspoort geregeld. Ter onderbouwing van het standpunt dat verzoeker de Sri Lankaanse nationaliteit heeft, heeft hij bij de correcties en aanvullingen van het eerste gehoor reeds kopieën van de geboortecertificaten van zijn ouders, de tweede pagina van verzoekers geboorteakte en een kopie van verzoekers Sri Lankaans identiteitsbewijs overgelegd. Bij de zittingswijze heeft verzoeker een kopie van zijn volledige geboorteakte en nogmaals een kopie van zijn identiteitsbewijs overgelegd. Voorts wijst de gemachtigde van verzoeker erop dat de tolk die tijdens het voornemen vertaalde, heeft bevestigd dat verzoeker het Tamil spreekt zoals dat enkel in Sri Lanka wordt gesproken. Tot slot kan volgens verzoeker niet zonder betekenis blijven dat verzoeker tezamen met dertien andere Sri Lankanen naar Nederland is gereisd.
- De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
- 2.6 Het geschil spitst zich toe op de identiteit en nationaliteit van verzoeker. De voorzieningenrechter gaat bij haar beoordeling uit van de volgende feiten en omstandigheden.

0238883974

zaaknummer: AWB 10 / 35484 (voorlopige voorziening)
AWB 10 / 35482 (beroep)

3

Verzoeker is op 2 oktober 2010 aangehouden op de Luchthaven Schiphol. Verzoeker heeft daarbij een paspoort overgelegd op naam van verzoeker, geboren op te te . Dit paspoort is afgegeven op 14 maart 2006 door de autoriteiten te Chennai. Blijkens het proces-verbaal van bevindingen van 3 oktober 2010 van de KMar is het paspoort door de afdeling Falsificaten Schiphol Desk "goed" bevonden.

- 2.7 Bij aanvang van zijn eerste gehoor op 5 oktober 2010 heeft verzoeker aangegeven dat zijn persoonsgegevens niet juist zijn en dat hij is geboren in te en de Sri Lankaanse nationaliteit bezit. Tevens heeft verzoeker aangegeven dat de reisagent het Indiase paspoort voor hem heeft geregeld en dat verzoeker zijn Sri Lankaanse identiteitskaart en geboorteakte via zijn moeder kan laten opsturen. Bij de correcties en aanvullingen van dit gehoor heeft eiser kopieën overgelegd van onder andere zijn geboorteakte en zijn Sri Lankaanse identiteitsbewijs. In de zittingswijze op het voornemen heeft de gemachtigde van verzoeker aangegeven dat hij verzoeker met klem heeft geadviseerd ervoor zorg te dragen dat de originele stukken worden toegestuurd. Verzoeker heeft tijdens het nader gehoor aangegeven dat de originelen van de in kopie overgelegde documenten nog per post zouden volgen. Verweerder heeft de toezending van de originele documenten kennelijk niet willen afwachten en heeft beslist op de aanvraag. Blijkens het bestreden besluit heeft verweerder de overgelegde kopieën van de geboorteakte en het identiteitsbewijs niet voldoende geacht nu deze niet op authenticiteit onderzocht kunnen worden.
- 2.8 Bij de gronden van beroep van 22 oktober 2010 heeft verzoeker aangegeven dat hij inmiddels beschikt over de originele documenten. Ook heeft hij bij deze gronden de vertalingen van de documenten overgelegd. Ter zitting heeft verzoeker de originele documenten getoond. Verweerder heeft ter zitting aangegeven geen aanleiding te zien deze documenten te onderzoeken nu uit deze stukken de nationaliteit van verzoeker niet blijkt. Dat verzoeker mogelijk eerder de Sri Lankaanse nationaliteit heeft gehad, doet er volgens verweerder niet aan af dat hij thans de Indiase nationaliteit kan bezitten. Verweerder blijft bij zijn standpunt dat verzoeker de Indiase nationaliteit bezit, gelet op het goed bevonden Indiase paspoort.
- 2.9 De voorzieningenrechter overweegt dat de conclusie van de KMar dat het Indiase paspoort een echt paspoort betreft niet uitsluit dat dit paspoort, zoals verzoeker heeft verklaard, op frauduleuze wijze is verkregen. De omstandigheid dat verzoeker van het begin af aan heeft verklaard dat hij is geboren in en dat het Indiase paspoort door zijn reisagent op frauduleuze wijze is verkregen tezamen met het gegeven dat verzoeker uitgebreid heeft verklaard over zijn verleden in Sri Lanka en zijn reisroute, brengen met zich dat verweerder de originele documenten niet zonder nader onderzoek terzijde heeft kunnen schuiven. Daarbij slaat de voorzieningenrechter ook acht op de vermelding dat de tolk, van wie de gemachtigde van verzoeker gebruik heeft gemaakt bij het bespreken van het voornemen met verzoeker, heeft opgemerkt dat verzoeker het Tamil spreekt zoals dat alleen op Sri Lanka gebruikelijk is. Dit is moeilijk te rijmen met de in het Indiase paspoort vermelde geboorteplaats. Verweerder had onder deze omstandigheden niet kunnen volstaan met het uitgaan van de Indiase nationaliteit. Het ligt op verweerdens weg om de documenten over de Sri Lankaanse afkomst van verzoeker en verzoekers asielaans in de beoordeling te betrekken. Door dat niet te doen, handelt verweerder in strijd met de zorgvuldigheid.

023883974

zaaknummer: AWB 10 / 35484 (voorlopige voorziening)
AWB 10 / 35482 (beroep)

4

-
- 2.10 De voorzieningenrechter zal het beroep gegrond verklaren, het bestreden besluit wegens strijd met artikel 3:2 Awb vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen.
- 2.11 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.12 De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:75, eerste, Awb verweerder veroordelen in de kosten die verzoeker heeft gemaakt. De kosten zijn ingevolge het Besluit proceskosten bestuursrecht € 874,- in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening (1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1) en € 437,- in verband met het beroep (1 punt voor het beroepschrift, wegingsfactor 1). Omdat aan verzoeker een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, moeten deze bedragen ingevolge artikel 8:75, tweede lid, Awb worden betaald aan de griffier.

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

- 2.13 Indien de rechtbank bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw het beroep gegrond. Indien de rechtbank de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, kan zij ingevolge artikel 106, eerste lid, Vw aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen.
- 2.14 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is bevolld tegen ongeoorloofd vertrek.
- 2.17 De omstandigheid dat het beroep in de hoofdzaak gegrond zal worden verklaard, leidt thans niet tot opheffing van de maatregel. Op grond van het beleid zoals verwoord in C12/2.2.2 Vo zal verweerder bezien of dit aanleiding vormt de vrijheidsontnemende maatregel op te heffen. Verweerder wordt vooralsnog in de gelegenheid gesteld zich hierop te beraden.
- 2.18 De rechtbank ziet daarnaast geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.
- 2.15 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.16 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.
- 2.17 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

0238883974

zaaknummer: AWB 10 / 35484 (voorlopige voorziening)
AWB 10 / 35482 (beroep)

5

3. Beslissing

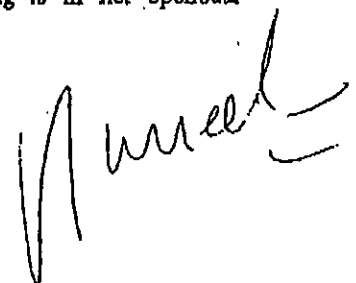

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op de aanvraag van verzoeker met inachtneming van deze uitspraak;
- 3.4 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- 3.5 veroordeelt verweerder in de kosten in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening ad € 874,- en in verband met het beroep ad € 437,- en draagt verweerder op deze kosten aan de griffier van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, te voldoen.

De rechtbank:

- 3.6 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;
- 3.7 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.F. Miedema, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van J. van Roode, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 2 november 2010.

Afschrift verzonden op: 02-11-2010

Coll: JR

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

1

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 30120, 2500 GC Den Haag

Telefoon 070-779 4901
Fax 070-779 5508Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGEOnderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
OnderwerpProces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
mr. R.A.B. van Steijn
070 779 4172
9 november 2010
1010.03.10112
Hoger beroep van de Minister voor Immigratie en Asiel alsmede verzoek om
een voorlopige voorzlening
Inzake

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
- 9 NOV 2010	
ZAAKNR.	201010701
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 2 november 2010, met kenmerk AWB 10/35482.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Minister gehouden een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak. Nu de Minister zich niet met deze uitspraak kan verenigen, verzoek ik u bij wijze van voorlopige voorzlening te bepalen dat de Minister geen nieuwe beslissing hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger beroep heeft beslist.

Het belang van de Minister bij de gevraagde voorzlening is, ongeacht de uitkomst van de procedure, gelegen in de vaststelling dat de Minister geen dwangsom verschuldigd zal worden over de periode van de behandeling van het hoger beroep. Daarnaast is het belang gelegen in het voorkomen van de situatie dat de Minister het beslisproces voortzet en met inachtneming van de uitspraak mogelijk inwilligt, indien met de gegrondverklaring van het hoger beroep de inwilliging weer teniet wordt gedaan.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

Mr. P. van den Berg
senior procesvertegenwoordiger

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Immigratie en Asiel,
te 's-Gravenhage,
appellant,
gemachtigde: mr. P. van den Berg,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Haarlem
van 2 november 2010,
met kenmerk AWB 10/35482

Inzake:

met kenmerk 1010.03.1011,
aan te duiden als verweerder,
gemachtigde: mr. F.S. van Nierop,
advocaat te Utrecht (Postbus 14002, 3508 SB Utrecht)

Proces
Procesvertegenwoordiging

Bardewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. R.A.B. van Steijn
070 7734172

1. Inleiding

De Minister voor Immigratie en Asiel komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 2 november 2010, verzonden op 2 november 2010, met kenmerk AWB 10/35482 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 12 oktober 2010 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met inachtneming van de uitspraak en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 5 oktober 2010 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw Ingediend.
- 2.2. Bij besluit van 12 oktober 2010 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.
- 2.3. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Minister

- 3.1. De Minister is van oordeel dat het besluit van 12 oktober 2010 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2. De Minister heeft één grief tegen de uitspraak.

Grief

- 3.3. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.9 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"(...) De omstandigheid dat verzoeker van het begin af aan heeft verklaard dat hij is geboren in _____ en dat het Indiase paspoort door zijn reisagent op frauduleuze wijze is verkregen tezamen met het gegeven dat verzoeker uitgebreid heeft verklaard over zijn verleden in Sri Lanka en zijn reisroute, brengen met zich dat verweerder de originele documenten niet zonder nader onderzoek terzijde heeft kunnen schuiven. Daarbij staat de voorzieningenrechter ook acht op de vermelding dat de tolk, van wie de gemachtigde van verzoeker gebruik heeft gemaakt, bij het bespreken van het voornemen met verzoeker, heeft opgemerkt dat verzoeker het Tamil spreekt zoals dat alleen op Sri Lanka gebruikelijk is. Dit is moeilijk te rijmen met de in het Indiase paspoort vermelde geboorteplaats. Verweerder had onder deze omstandigheden niet kunnen volstaan met het uitgaan van de Indiase nationaliteit. Het ligt op verweerdens weg om de documenten over de Sri Lankaanse afkomst van verzoeker en verzoekers asielrelaas in de beoordeling te betrekken. Door dat niet te doen, handelt verweerder in strijd met de zorgvuldigheid."

- 3.6. Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.10 op pagina 4 en 2.12 op pagina 5 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de

hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

- 4.1. Waar hierna de Minister wordt genoemd, wordt daaronder in voorkomend geval mede begrepen de eerdere bewindspersoon voor Vreemdelingenzaken.
- 4.2. De voorzieningenrechter heeft overwogen dat de Minister, door uit te gaan van de Indiase nationaliteit van verweerder, in strijd met de zorgvuldigheid heeft gehandeld door documenten over de Srilankaanse afkomst van verweerder en diens asielaansluiting niet bij de In de beoordeling te betrekken. De Minister is van oordeel dat de voorzieningenrechter ten onrechte tot dit oordeel is gekomen en overweegt hiertoe het volgende.
- 4.3. Verweerder heeft ter onderbouwing van zijn stelling dat het paspoort vervalst is en hij de Srilankaanse nationaliteit heeft, zijn geboorteakte en identiteitsbewijs in origineel overgelegd.
- 4.4. De Minister is van oordeel dat deze documenten niet verweerders gestelde nationaliteit onderbouwen. Ten aanzien van de geboorteakte overweegt de Minister dat reeds vanwege het ontbreken van een pasfoto niet kan worden vastgesteld of deze aan verweerder toebehoort en hieraan dan ook niet de waarde kan worden gehecht die verweerder eraan toekent. Evenmin kan die waarde worden toegekend aan de identiteitskaart, nu de daarop vermelde geboortedatum niet overeenkomt met de door verweerder tijdens de gehoren gestelde geboortedatum. De voorzieningenrechter is hieraan ten onrechte voorbij gegaan.
- 4.5. Indien in weervil van het voorgaande van de echtheid van de geboorteakte en de identiteitskaart zou worden uitgegaan, dient te worden vastgesteld dat daarmee nog altijd niet de gestelde nationaliteit van verweerder is aangetoond. Immers, deze documenten strekken ten bewijze van de geboorte en afstamming respectievelijk de identiteit van de betreffende persoon. De nationaliteit kan derhalve niet aan de hand van deze stukken worden vastgesteld. Zelfs wanneer zou worden uitgegaan van de Srilankaanse nationaliteit van verweerder ten tijde van de afgifte van de overgelegde Srilankaanse documenten, kan ook dan niet worden geconcludeerd dat verweerder thans niet de Indiase nationaliteit heeft. Het Indiase paspoort is immers nadien afgegeven en verweerder heeft bovendien verklaard hij na zijn vertrek uit Sri Lanka bijna twee jaar in India heeft verbleven. De voorzieningenrechter heeft dit ten onrechte niet onderkend.
- 4.6. De voorzieningenrechter heeft bij zijn uitspraak betrokken dat verweerder heeft verklaard dat hij is geboren in dat verweerder over zijn verleden in Sri Lanka en zijn reisroute heeft verklaard en dat de tolk die bij het bespreken van het voornemen aanwezig was, heeft aangegeven dat verweerder het Tamil spreekt zoals dat alleen op Sri Lanka gebruikelijk is. Voor zover de voorzieningenrechter van oordeel is dat op grond daarvan verweerder aannemelijk heeft gemaakt dat het Indiase paspoort frauduleus is verkregen, merkt de Minister het volgende op.

- 4.7. De Minister meent dat de voorzieningenrechter terecht overweegt dat de conclusie van de Koninklijke marechaussee ten aanzien van de echtheid van het paspoort, niet uitsluit dat het paspoort op frauduleuze wijze kan zijn verkregen. Zoals in het besluit van 12 oktober 2010 echter is overwogen, is het in een dergelijk geval aan verweerder om dit aannemelijk te maken. In het onderhavige geval is dit niet door verweerder aannemelijk gemaakt.
- 4.8. De Minister stelt, onder verwijzing naar hetgeen in het besluit van 12 oktober 2010 is overwogen¹, dat de voorzieningenrechter ten onrechte aan de verklaringen van verweerder en voornoemde tolk betekenis heeft toegekend. Met verweerdere verklaringen is geenszins aannemelijk gemaakt dat het Indiase paspoort, ondanks de vastgestelde echtheid, frauduleus is verkregen. De verklaringen op dit punt zijn weinig concreet en summier van aard. Zo heeft verweerder op geen enkele wijze onderbouwd dat het voor hem niet mogelijk is om (tevens) de Indiase nationaliteit te verkrijgen. In aanvulling op de overweging in het bestreden besluit ten aanzien van de tolk, stelt de Minister dat nationaliteit noch frauduleuze verkrijging van een paspoort door middel van gesproken taal kan worden vastgesteld.
- 4.9. De Minister concludeert dat verweerder niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij niet de Indiase nationaliteit bezit en zijn Indiase paspoort frauduleus heeft verkregen. De voorzieningenrechter heeft derhalve ten onrechte geoordeeld dat de Minister gehouden was de door verweerder overgelegde documenten bij zijn beoordeling te betrekken.
- 4.10. De uitspraak komt derhalve voor vernietiging in aanmerking.
5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 12 oktober 2010 ingestelde beroep.

Den Haag, 9 november 2010

Gemachtigde

Mr. P. van den Berg, senior procesvertegenwoordiger

De Minister voor Immigratie en Astel
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag

¹ Besluit van 12 oktober 2010, pagina 2, elfde en twaalfde alinea